

SOCIALMINISTERIET

København, den 22. marts 1961.

I skrivelse af 16. marts 1961 har udvalget udbedt sig socialministeriets besvarelse af følgende spørgsmål:

[Spørgsmål 33-40].

I denne anledning skal man udtale følgende:

Ad spørgsmål 33.

Der vil blive stillet ændringsforslag til §§ 108-109 m. fl. for at forenkle refusionsreglerne.

Ad spørgsmål 34.

Bestemmelserne om fordeling af sociale udgifter på det mellemkommunale refusionsforbund findes i forsorgslovens § 77, folkeforsikringslovens § 70 (lov om invalide- og folkepension § 30) og arbejdsløshedslovens § 38, hvor det bestemmes, at beløbene fordeles på samtlige landets kommuner med

- 1) $\frac{1}{3}$ i forhold til den enkelte kommunes indbyggertal ved den sidste almindelige folketælling,
- 2) $\frac{1}{3}$ i forhold til kommunernes i henhold til henholdsvis forsorgslovens § 76 og folkeforsikringslovens § 71, stk. 2 a, (lov om invalide- og folkepension § 31) samt lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring § 39, stk. 2 a, opgjorte samlede indkomstbeløb,
- 3) $\frac{1}{3}$ i forhold til kommunernes samlede afgiftspligtige grundværdi med tillæg af $\frac{3}{4}$ af det samlede beløb, hvormed vurderingssummen til ejendomsskyld overstiger grundværdien for samtlige ejendomme i kommunen bortset fra ejendomme, der i medfør af lov nr. 188 af 20. maj 1933 §§ 16-18 er fritaget for kommunal grundskyld og ejendoms-skyld.

For så vidt angår de udgifter, der afholdes via det mellemkommunale refusionsfor-

bund, bemærkes, at der må skelnes imellem, om der er tale om „egentlig mellemkommunal refusion“ eller om, hvad man kan kalde „uegentlig mellemkommunal refusion“.

„Egentlig mellemkommunal refusion“ består i, at kommunerne forskudsvis afholder udgifter til visse sociale ydelser og derefter anmelder en del af disse til det mellemkommunale refusionsforbund, der foretager en fordeling på ovennævnte grundlag. Der er her altså alene tale om en regel for *udligning mellem landets kommuner* af visse udgifter (vedrørende finansåret 1959-60 ca. 325 mill. kr.), og der er ingen økonomiske virkninger for andre end kommunerne. Om fordelingen af disse udgifter kan man derfor alene oplyse *fordelingstallene*, hvilke er:

1. pr. indbygger: 24,415468 kr.
2. pr. 1.000 kr. indkomst: 5,7856038 kr.
3. pr. 1.000 kr. ejendomsværdi: 3,4692638 kr.

„Uegentlig mellemkommunal refusion“ består i, at udgifter, som *statskassen* — og ikke kommunerne — forlods har afholdt, fordeles på samtlige landets kommuner efter de for „egentlig mellemkommunal refusion“ gældende regler. Bestemmelserne herom findes i forsorgslovens § 65, stk. 12, folkeforsikringslovens § 13, stk. 3 og 4, og § 74 og arbejdsløshedslovens § 13, stk. 7. Der er altså her tale om „reelle“ udgifter for kommunerne — og ikke blot en udgiftsfordeling mellem kommunerne — hvorfor man for så vidt angår disse udgifter vil kunne foretage en fordeling pr. indbygger.

I henhold til de nævnte lovbestemmelser blev der vedrørende finansåret 1959-60 fordelt følgende beløb:

- 1) Forsorgslovens § 65, stk. 12: ca. 6,4 mill. kr.
- 2) Folkeforsikringslovens § 13, stk. 3 og 4, samt § 74, stk. 2: ca. 2,9 mill. kr.